

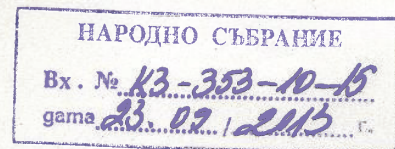
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Пл. "Св. Неделя № 5, София 1000
тел.: (+359 2) 9301 152
факс: (+359 2) 981 1833

mail@mh.government.bg
www.mh.government.bg

Изх. № 02-00-24/20.9 2013 г.

ДО
Д-Р НИГЯР ДЖАФЕР
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

/изп. 10. 09. /

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност, № 354-01-52, внесен в Народното събрание от н.п. Светла Маринова Бъчварова – Пиралкова и група народни представители.

УВАЖАЕМА Д-Р ДЖАФЕР,

Министерство на здравеопазването принципно подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност, № 354-01-52, внесен в Народното събрание от н.п. Светла Маринова Бъчварова – Пиралкова и група народни представители, като бихме искали да направим следните бележки и предложения по § 1 от проекта:

Бихме искали да Ви обърнем внимание, че съгласно чл. 62, ал. 1 и 2 от Закона за здравето условията и редът за извършване на дезинфекция, дезинсекция и дератизация се определят с наредба на министъра на здравеопазването. Физическите и юридическите лица, които извършват дейности по дезинфекция, дезинсекция и дератизация, уведомяват за това Министерството на здравеопазването.

Тези разпоредби са в сила от 1.01.2005 г., с влизането в сила на Закона за здравето (Обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.).

На това основание министърът на здравеопазването е издал Наредба № 3 от 2005 г. за условията и реда за извършване на дезинфекции, дезинсекции и дератизации, в която са регламентирани всички дейности по дезинфекция, дезинсекция и дератизация в страната.

Това са дейности, които имат пряко отношение към опазване здравето на населението и са определени като такива в § 1, т. 11, буква „е” от допълнителните разпоредби на Закона за здравето.

С приемането на разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн. ДВ, бр. 7 от 2013 г.), съгласно която

дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията се извършват от ветеринарномедицински специалисти при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието и храните, се нарушават основни принципи, залегнали в Закона за нормативните актове.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за нормативните актове обществените отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни актове от същата степен. Тъй като условията и редът за извършване на дейностите по дезинфекции, дезинсекции и дератизации са регламентирани с Наредба № 3 от 2005 г. за условията и реда за извършване на дезинфекции, дезинсекции и дератизации, не следва с друга наредба (издадена от друг орган), като нормативен акт от същата степен, да се уреждат същите обществени отношения, както това е предвидено в чл. 7, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и в § 1 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от Закона за нормативните актове, обществените отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт от същата степен.

С оглед на гореизложеното предлагаме следната редакция на § 1 от проекта:

„§ 1. В чл. 7, ал. 2 се изменя така:

„(2) Дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията в обектите по този закон се извършва при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 62, ал. 2 от Закона за здравето”.

Предлагаме в заключителните разпоредби на проекта да се създаде § 13:

„§ 13. В чл. 62, ал. 2 от Закона за здравето (Обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г. и бр. 15, 30, 66 и 68 от 2013 г.) след думите „министъра на здравеопазването се добавя „и министъра на земеделието и храните”.

Предлагаме също така в проекта да се включи разпоредба, която да предвижда изрично, че контролът върху дейностите по дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията в обектите по Закона за ветеринарномедицинската дейност се извършва от Българската агенция по безопасност на храните.

Д-Р ТАНИЯ АНДРЕЕВА
Министър на здравеопазването

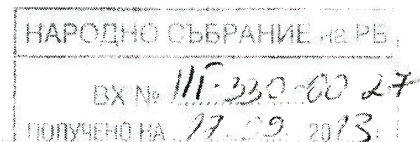

БЪЛГАРСКИ ВЕТЕРИНАРЕН
СЪЮЗ

e-mail: bvsvbg@abv.bg; Телефон: 0887876969

изх. №0084/17.09.2013 г.

До Председателя на
Народното Събрание
на Република България
г-н Михаил Миков

СТАНОВИЩЕ ПО ПРОЕКТА ЗА ЗИДЗВМД

*1/мр. 13-333-10-15
10.09/*
ВНЕСЕН В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ
ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ
(Сигнатура 354-01-52; Дата на постъпване 04.09.13г.)

I. Български ветеринарен съюз има възражения срещу предложения проект за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност по следните съображения:

Внесеният от група народни представители в Народното събрание на Република България Законопроект за изменение и допълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност не съдържа ясни, пълни и обосновани мотиви, обосноваващи предлаганите изменения. С част от тях се нарушават основни правни правила и принципи залегнали в националното и европейско законодателство, както и в самия закон.

Нарушава се основният принцип на ясно отграничаване на специфичните функции по контрол, осъществяван от държавната ветеринарна администрация, и изпълнение на задачи и отговорности на ветеринарните лекари. С промяната на чл.8 ал.2 от сега действащия ЗВМД, предложена в §2 от ЗИДЗВМД, се въвежда опасен за обществото прецедент като се дава възможност на служители от БАБХ да извършват дейности, контролирани от самите тях и в чиито компетенции се предоставя едностранно да определят правилата за осъществяването им. Същото касае и други държавни служители във ветеринарната администрация, която е компетентен орган за осъществяване на официален държавен контрол на ветеринарномедицинската дейност и които са в служебни правоотношения.

С това изменение се дава възможност за изкривяване на пазарната среда, като се предоставят необосновано предимства на определени субекти и то държавни служители по служебни правоотношения. Законът за държавния служител не дава възможност за никаква друга дейност, още по-малко – произтичаща от контролираната. Дава се възможност държавни служители да осъществяват пазарна дейност, както и да получават държавни помощи, доколкото начинът на финансиране на ДПП (като държавна помощ за субсидирана услуга чрез Фонд „Земеделие“) се запазва.

Изправени сме пред реалната възможност държавни служители да оказват субсидирана услуга на земеделски стопани и да получават за това средства, предвидени като държавна помощ. Това не е в съответствие нито с европейското, нито с националното законодателство.

В този смисъл част от предложените текстове са неприемливи за Българския ветеринарен съюз поради противоречие с основни принципи на действащия правов ред и на европейското законодателство.

II. СТАНОВИЩЕ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПО ОТДЕЛНИ ТЕКСТОВЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТА

1. По § 2

Предложената в §2 промяна на чл. 8 ал.2- да не се приема.

Мотиви: С промяната на чл.8 ал.2 от сега действащия ЗВМД предложена в §2 от ЗИДЗВМД се въвежда опасен прецедент като се дава възможност на служители от БАБХ да извършват или да участват в дейности, които са обект на контрол от самите тях и в чиито компетенции се предоставя едностранно да определят правилата за осъществяването им. Същото касае и други държавни служители във ветеринарната администрация, която е компетентен орган за осъществяване на официален държавен контрол на ветеринарномедицинската дейност и които са в служебни правоотношения. Присмането на подобен текст ще доведе до нарушаването на принципа на ясно отграничаване функциите по контрол и изпълнение, очевиден конфликт на интереси и противоречие със законови изисквания залегнали в Закона за държавния служител и свързания с него Кодекс. Това би дало възможност на държавни служители да извършват свободна стопанска дейност паралелно със заеманата държавна длъжност.

Параграф 2 относно промяната на чл.8, ал.2 да се заличи

2. По § 4

Предложената в §4 промяна на чл. 46ж- да не се приема.

Мотиви: Ветеринарен лекар от системата на БАБХ е по същество държавен служител. Като оставим правните проблеми свързани с Кодекса за поведение на тези служители, то как ще осъществяват тези функции - в работно или извънработно време? Каква ще е реакцията на обществото, когато се установи, че едни лица осъществяват дейност, контролирана от самите тях. Текстът създава опасен за държавния бюджет прецедент, защото може да мотивира ветеринарни лекари в БАБХ да увеличават обем и цени по тази държавна програма, с оглед последващо включване в изпълнението. Налице ще е и неоснователно обогатяване /при тарифа/ или нелоялна конкуренция /при цена/, поради липса на присъщи разходи за осъществяване на дейност, аналогична на тази на членовете на БВС.

Друг немаловажен въпрос е къде ще бъде осъществявана тази дейност – ще се изисква ли за изпълнителите наличие на ветеринарномедицински лечебни заведения, доколкото те са *conditio sine qua non* (условие, без което не може) за упражняването на ветеринарномедицинската професия. Защото, ако не се изискват, то държавните служители ще бъдат в привилегировано положение спрямо регистрираните ветеринарни лекари, за които такива заведения се изискват.

Освен това изобщо не е дефинирано понятието „при необходимост“, което разширява неимоверно много приложното поле на въпросната разпоредба. Не са посочени никакви обективни критерии за евентуалното приложение на чл. 46ж, поради което изпълнителният директор на БАБХ абсолютно субективно може да издаде визиранията в него заповед, без да се съобразява с нищо и без да дължи обяснение на никого.

Параграф 4 относно промяната на чл.46ж да се заличи.

3. По § 6

Предложеното в § 6 създаване на нова разпоредба на чл. 51а - да не се приема.

Мотиви: Недопустимо е на лица без медицинско образование да се дава право да извършват идентификация! Приложното й поле следва да се диференцира, доколкото едно е да се поставят ушни марки, друго е да се поставя микрочип, каквато е световната и европейска тенденция. Поставянето на ушни марки от собствениците чисто практически крие риск от прехвърлянето на една ушна марка на младо животно с подръчни средства и в нарушение на изискванията. Поставянето на микрочип обаче е ветеринарномедицинска манипулация, изискваща съответната подготовка. Независимо, че много стопани имат завършени или ще завършат курсове за ветеринарни техници, ветеринарният техник работи само под прекия контрол на ветеринарен лекар – такива са и заложените му компетенции в секторните директиви. В този смисъл разпоредбата следва да се прецизира и доизясни, като се посочат конкретните

изисквания за евентуалното осъществяване на тази дейност и да се разграничат различните хипотези.

Използваният в разпоредбата термин «упълномощени» е неточен и подвеждащ. Упълномощени сочи на наличието на пълномощно, дадено от собственика на ветеринарния лекар, ветеринарния техник или развъдна организация. Пълномощното е едностранна сделка и тя не води до възникване на задължение за упълномощения, той може да използва пълномощното или да не го използва по своя преценка. Далеч по правилно е да се използва терминът «възложил», за да се подчертае корелативната връзка между права и задължения на двете страни – възложител и изпълнител.

Във всички случаи е недопустимо и в противоречие на закона официалната идентификация да се извършва от ветеринарни техници на самостоятелно правно основание. Те действат винаги и само под прекия контрол и ръководството на ветеринарен лекар, съгласно чл. 40, ал. 2 от действащия ЗВМД.

Параграф 6 относно новата разпоредба на чл. 51а да се заличи.

4. По § 10

Предложеното в § 10 отпадане на чл. 46ж – да не се приема.

Мотиви: Създават се условия за безнаказаност на държавните служители при изпълнението на мероприятията по ДПП. Налице е неравнопоставеност между тях и практикуващите ветеринарни лекари, административно отговорни са само последните. Нима държавните служители са безгрешни и защо за една и съща дейност може да се търси отговорност само от едните? Поставянето на едни субекти в привилегировано отношение спрямо други в никой случай не говори за конкурентност и пазарна среда. Още повече, че отговорността и на двете групи е еднаква пред обществото.

Доц. д-р Тодор Маринков
Председател на НС на БВС